

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/57/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5920010376
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5920010376.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Moniky Liptákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 22. marca 2022 prejednal odvolanie podané obžalovaným Ing. G. D., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/80/2020 z 24.5.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Ing. G. D. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Okresný súd Ružomberok rozsudkom, sp.zn. 1T/80/2020 z 24.5.2021 uznal obžalovaného Ing. G. D. za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 3.10.2019 v čase o 13.10 h vykonával jazdu po štátnej ceste I/18 na osobnom motorovom vozidle značky Land Rover Discovery, evidenčné číslo ZA891DF, v smere od Liptovského Mikuláša na Ružomberok, kde v km 522.1 pri križovatke cesty I/18 a cesty III. triedy do obce Štiavnička pri autobazári v rozpore s ustanovením § 3 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 1 písm. c) a § 17 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších zmien a doplnkov dostatočne nesledoval situáciu v cestnej premávke, nedodrжал bezpečnú vzdialenosť a oneskorene reagoval na vozidlo zn. Peugeot 307, evidenčné číslo RK789BH, stojace v jazdnom pruhu za účelom odbočenia doľava na vedľajšiu cestu vedúcu do obce Štiavnička, do ktorého zadnej časti narazil, pričom pri dopravnej nehode došlo k zraneniam osôb prepravovaných v motorovom vozidle zn. Peugeot, a to vodiča G. D., nar. XX.X.XXXX, ktorý utrpel natiahnutie šlachovo-väzivového aparátu krčnej časti chrbtice, natiahnutie šlachovo-väzivového aparátu drierkovej časti chrbtice a tržnozmliaždenú ranu ľavej vlasatej časti hlavy s potrebnou dobou práceneschopnosti v trvaní 2 až 3 týždne, spolujazdkyne G. Y., nar. X.X.XXXX, ktorá utrpela zranenia vyvrtnutie a natiahnutie krčnej časti chrbtice, zlomeninu pozdĺžneho výbežku VII. krčného stavca, pomliaždenie a poškodenie medzistavcovej platničky medzi V. a VI. krčným stavcom, odlomenie prednej hornej časti I. hrudného stavca, zlomeninu stavca vpravo TH1 a pomliaždenie hrudníka s potrebnou dobou liečby a obmedzením v obvyklom spôsobe života v trvaní 7 týždňov a k zraneniu spolujazdca mal. L. D., nar. XX.XX.XXXX, ktorý pri dopravnej nehode utrpel pomliaždenie mäkkých častí hlavy, pomliaždenie hrudníka a zlomeninu dolnej časti oboch kostí pravého predkolenia s potrebnou dobou liečby a obmedzením v obvyklom spôsobe života v trvaní 5 týždňov.

Za to mu súd podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 36 písm. j) Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého mu súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu na 3 roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 42 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodeným: Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., pobočka Žilina, P. O. Hviezdoslava 26, 010 01 Žilina, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 1 990,38 eur, G. Y., nar. X.X.XXXX, trvale bytom G. P. č. XXX, škodu vo výške 151,10 eur a Sociálnej poisťovni, pobočka Liptovský Mikuláš, IČO: 30 807 484, so sídlom Ľudovíta Štúra č. 34, 031 32 Liptovský Mikuláš, škodu vo výške 188,10 eur.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním obžalovaného. Podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Zuzany Baloghovej (č.l. 497-506 spisu s prílohami). Hlavné argumenty obžalovaného, ktoré podľa jeho názoru svedčili o jeho nevine, boli v odôvodnení podaného odvolania sformulované v bodoch I. až XII. Úvodom odôvodnenia podaného odvolania obžalovaný opísal výrokové časti napadnutého rozsudku, ako aj podstatné dôvody jeho odôvodnenia. Napadnutý rozsudok okresného súdu označil za nezákonný, nakoľko tento vychádzal z neúplných a nesprávnych skutkových zistení. Súd prvého stupňa pri ich nesprávnom vyhodnotení dospel k nezákonnému záveru o naplnení zákonných znakov skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. Okresný súd mal na základe zabezpečených a vykonaných dôkazov rozhodnúť o jeho oslobodení spod podanej obžaloby prokurátora podľa § 285 písm. a) Tr. por. Obžalovaný uviedol, že záver okresného súdu, podľa ktorého primárnou príčinou vzniku dopravnej nehody bolo nevenovanie sa vedeniu motorového vozidla a nedodržanie bezpečného odstupu, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. V ďalšej časti podaného odvolania obžalovaný spochybnil dĺžku trvania práceneschopnosti poškodených, a to najmä G. Y.. V tejto súvislosti sa podrobným spôsobom zaoberal povinnosťou súdu zistiť, v čom spočíva obvyklý spôsob života poškodenej. Vzhľadom na to, že poškodená nemala byť PN 42 dní a viac, nedošlo z jeho strany k naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty stíhaného trestného činu. Takéto tvrdenie podľa obžalovaného vyplývalo aj z výsledkov znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctva. Ďalej obžalovaný opísal priebeh konania na okresnom súde, ako aj výsledky šetrenia súkromnej detektívnej kancelárie ohľadom zdravotného stavu poškodenej G. Y.. Výsledky šetrenia súkromnej detektívnej kancelárie odvolaciemu súdu predložil v pripojenej prílohe podaného odvolania. Obžalovaný v podanom odvolaní taktiež poukázal na zistenia Slovenskej ústrednej hvezdárne ohľadne dopadu slnečných lúčov a výšky slnka v inkriminovanom čase vzniku dopravnej nehody. Vyslovil svoj nesúhlas so záverom súdu, podľa ktorého sa riadnym spôsobom nevenoval vedeniu vozidla. Povolenu rýchlosť pred vznikom kolízie dodržal a zároveň dodržiaval aj dostatočný odstup od vozidla idúceho pred ním. Tesne pred vznikom dopravnej nehody bol osvietený slnkom a z tohto dôvodu nemal čas vyhnúť sa zrážke.

Navrhol preto, aby krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil v celom rozsahu a podľa § 285 písm. b) Tr. por. rozhodol o jeho oslobodení spod podanej obžaloby prokurátora. Alternatívne navrhol v prípade uznania viny zo strany krajského súdu napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť vo výroku o uložených trestoch, ktoré považoval za neprimerane prísne. Navrhol súdu, aby mu bol uložený alternatívny trest, napr. peňažný, nakoľko by to vzhľadom na okolnosti bolo z hľadiska účelu trestu v zmysle individuálnej alebo generálnej prevencie postačujúce. Taktiež za nezákonný označil aj uložený trest zákazu činnosti vo výmere 42 mesiacov, a to aj vzhľadom na druh a charakter jeho práce a s tým spojenou potrebou používania motorového vozidla. Uložené tresty označil za prejav zaujatosti okresného súdu voči jeho osobe. Z hľadiska opodstatnenosti týchto návrhov poukázal aj na konania okresných súdov v iných trestných veciach. Záverom zhrnul, že je pre jeho osobu nepochopiteľné, z akého dôvodu u neho súd ako u osoby, ktorá nebola nikdy trestaná a viedla riadny život, pristúpil k uloženiu trestu, ktorý sa v takejto výške ukladá pri omnoho závažnejších trestných činoch. Poukázal preto na jednostrannosť v postupe orgánov činných v trestnom konaní konajúcich v neprospech obžalovaného, a to aj v súvislosti s produkovanou obhajobou.

K podanému odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila prokurátorka okresnej prokuratúry (č.l. 521 spisu), ako aj poškodená (č.l. 514-516 spisu). K vyjadreniu prokurátora a poškodenej sa osobitne vyjadril aj obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne (č.l. 545-548 spisu). Strany konania zotrvali na svojich argumentačných dôvodoch prezentovaných už v priebehu hlavného pojednávania.

Na verejnom zasadnutí prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa považuje v celom rozsahu za zákonný a dôvodný, stotožnila sa so všetkými jeho časťami, odvolanie obžalovaného je fakticky opakovaním jeho obhajoby z hlavného pojednávania, pričom súd prvého stupňa sa riadnym spôsobom s jeho prednesenými námietkami vysporiadal. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajkyňa uviedla, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa nepovažuje za zákonný. Okresný súd sa nedostatočným spôsobom vysporiadal s argumentmi obhajoby obžalovaného. Nevzal do úvahy skutočnosti, na ktoré obžalovaný poukázal a tieto súviseli s dĺžkou práceneschopnosti G. Y., ako aj jej obmedzenia v obvyklom spôsobe života. Prvostupňový súd nekriticky prevzal závery znalca z odboru zdravotníctva, ktoré sa týkali dĺžky práceneschopnosti poškodenej G. Y.. Ďalej poukázala na skutočnosť, že obžalovaný sa šestnástich priestupkov v cestnej premávke dopustil v období od roku 2005 do roku 2018. Taktiež spochybnila zákonnosť a spravodlivosť uloženého trestu. Zvýraznila, že uložený trest je neprimerane prísny, a to v súvislosti s predchádzajúcou rozhodovacou činnosťou súdov v obdobných prípadoch. Navrhla preto, aby napadnutý rozsudok okresného súdu bol zrušený a krajský súd mu vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. aby krajský súd rozhodol o oslobodení obžalovaného spod podanej obžaloby prokurátora podľa § 285 písm. b) Tr. por.

Obžalovaný navrhol, aby bol spod podanej obžaloby prokurátora oslobodený, nakoľko označil vykonané vyšetrovanie a konanie na súde prvého stupňa za nezákonné. Orgány činné v trestnom konaní, ako aj okresný súd bezdôvodne odmietli vykonať dôkazy, na ktoré poukázal a ktoré svedčili o jeho nevine.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou a včas v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu vo výrokoch o uznanej vine, uloženom treste a spôsobe jeho výkonu a výroku o uloženej povinnosti nahradiť spôsobenú škodu.

Krajský súd v konaní o odvolaní obžalovaného nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Obžalovaný bol zo spáchania trestnej činnosti usvedčený procesne správne zabezpečenými a vykonanými dôkazmi, medzi ktoré patria výpovede zainteresovaných svedkov, listiny dôležité pre trestné konanie vo forme lekárskeho vyjadrení, správ, ako aj výsledky znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctva. Predmetné dôkazy, ktorých podrobný opis je súčasťou napadnutého rozhodnutia, okresný súd vyhodnotil v súlade so základnou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s postupom prvostupňového súdu pri hodnotení dôkazov a tieto sám na základe vnútorného presvedčenia vyhodnotil s totožným výsledkom.

Pokiaľ sa týka argumentov podaného odvolania obžalovaného, krajský súd tieto vyhodnotil ako opakovanie obhajoby v konaní pred okresným súdom. Okresný súd sa vo svojom rozhodnutí s týmito argumentmi obhajoby presvedčivo vysporiadal a uviedol jasné a zrozumiteľné dôvody, na základe ktorých uznal obžalovaného vinným. Z tohto dôvodu krajský súd nepovažuje za účelné opakovane rozvádzať totožné úvahy ako tie, ktoré sú predmetom odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa. V súhrne len považuje v súvislosti s dôvodmi podaného odvolania za nutné zvýrazniť, že obžalovaný bol uznaný vinným najmä na základe výpovedí poškodených, znaleckého dokazovania z odboru cestnej dopravy, zdravotníctva, zabezpečených lekárskeho správ, záznamu o dopravnej nehode, fotodokumentácie, ako aj plánu miesta dopravnej nehody. Zo spisového materiálu mal krajský súd jednoznačne preukázané, že obžalovaný z nedbanlivosti spôsobil inému ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania tak, ako to ustálil v napadnutom rozsudku okresný súd. Výpovede poškodených v celom rozsahu korešpondovali s priebehom vzniku dopravnej nehody tak, ako bol tento zadokumentovaný záznamom z priemyselnej kamery. Z uvedeného záznamu, ktorý bol ako dôkaz vykonaný na hlavnom pojednávaní, bolo nespochybniteľným spôsobom aj krajskému súdu zrejmé, že obžalovaný sa pred vznikom dopravnej nehody riadne nevenoval vedeniu motorového vozidla, s ktorým svojou pravou prednou časťou narazil do ľavej zadnej časti odbočujúceho vozidla poškodených. Z tohto dôvodu argumenty obhajoby o správnom spôsobe jazdy obžalovaného v inkriminovanom čase krajský súd vyhodnotil ako irelevantné. Ostatní účastníci cestnej premávky idúci s vozidlami pred vozidlom obžalovaného dostatočným spôsobom reagovali na odbočovací manéver

vozidla poškodených a toto riadne v zmysle platných predpisov obišli po pravej časti vozovky. Z už zmieneného plániku miesta dopravnej nehody, zabezpečenej fotodokumentácie, ako aj výpovedí poškodených vyplynulo, že obžalovanému v obdobnom konaní pri obchádzaní vozidla poškodených nebránila žiadna prekážka, ktorá by bola príčinou vzniku dopravnej nehody. Krajský súd v týchto súvislostiach neprijal ako relevantný ani argument obhajoby, ktorý mal svedčiť o oslnení obžalovaného pred vznikom dopravnej nehody. Pokiaľ bol obžalovaný oslnený slnkom takým spôsobom, že nevedel reagovať na podmienky premávky pred jeho vozidlom, správna reakcia mal spočívať v zabrzdení vozidla, resp. jeho odstavení v pravej časti vozovky. Zo záznamu priemyselnej kamery bolo, naopak, preukázané, že obžalovaný plynule pokračoval v priamom smere jazdy, a to dokonca takým spôsobom, že so svojím vozidlom prešiel do odbočovacieho pruhu, v ktorom sa nachádzalo vozidlo poškodených.

Zranenia poškodených boli v trestnom stíhaní riadne zadokumentované, a to už prvotnými lekáorskými správami o ich ošetrovaniach, ako aj vykonaným znaleckým dokazovaním z odboru zdravotníctva. Krajský súd nezistil pochybnosti, ktoré by sa týkali dĺžky práceneschopnosti jednotlivých poškodených, resp. vzniku a mechanizmu ich opísaných zranení. Pokiaľ obžalovaný krajskému súdu spolu s dôvodmi podaného odvolania predložil aj výsledky šetrenia JUDr. O. D. zo súkromnej detektívnej kancelárie, na tieto krajský súd v odvolacom konaní neprihliadal a označil ich ako dôkaz získaný nezákonným spôsobom. Takéto tvrdenie je odôvodnené znením ustanovenia § 59 ods. 3 zákona č. 473/2005 Z.z. o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V zmysle tohto ustanovenia pri prevádzkovaní detektívnej služby sa nesmie, okrem iného, pátrať po zdravotnom stave osoby. Z obsahu tohto zákona a konkrétneho ustanovenia vyplýva, že súkromný detektív nemá oprávnenie na zisťovanie informácií obdobného druhu (zdravotný stav poškodenej), a preto odvolací súd dospel k názoru, že takéto informácie sú získané nezákonným spôsobom. Rozpory ohľadne dĺžky práceneschopnosti poškodenej G. Y. krajský súd nezistil ani v zabezpečení a vykonaní dôkazu vo forme znaleckého posudku MUDr. Martina Holasa. Uvedený znalec pri svojom výsluchu uviedol, že jeho výhrady k znaleckému posudku MUDr. Tibora Letka spočívali len v bodovom ohodnotení jednotlivých zranení poškodenej, ale pokiaľ sa týka charakteru zranení a dĺžky liečby, nemá dôvod nič na svojich záveroch meniť. Dĺžku rehabilitácie v rozsahu 7 mesiacov nepovažoval za výnimočnú ani nad mieru k obvyklým pomerom neprimeranú. Argumenty obžalovaného o nesprávnom použití bezpečnostných pásov v motorovom vozidle poškodených sa vzhľadom na predložený znalecký posudok zo strany obhajoby javili krajskému súdu ako nedôvodné, a to aj vzhľadom k tej skutočnosti, že k samotnému nárazu do vozidla poškodených došlo zo zadnej strany ich vozidla. Nebol zistený dôvod neveriť ich tvrdeniam, podľa ktorých vo svojom motorovom vozidle boli v čase dopravnej nehody riadnym spôsobom pripútaní. Takéto tvrdenia korešpondovali aj s označenými výsledkami znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctva o príčinách vzniku jednotlivých zranení poškodených. Z týchto dôvodov krajský súd dospel k jednoznačnému záveru o vine obžalovaného zo žalovaného trestného činu a v neuvedených skutočnostiach v tejto súvislosti odkazuje na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Zo spisového materiálu krajský súd zistil, že podľa evidenčnej karty vodiča (č.l. 170-172 spisu) bol obžalovaný v minulosti priestupkovo riešený v šestnástich prípadoch, a to od roku 2005 do roku 2018. Vo všetkých prípadoch sa jednalo o priestupky proti predpisom v cestnej premávke. Obžalovaný vo viacerých prípadoch nedodržiaval rýchlosť jazdy, počas jazdy používal nedovolený telefónny prístroj a v jednom prípade spôsobil dopravnú nehodu z dôvodu nedodržania predpísanej vzdialenosti medzi vozidlami. Z uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že obžalovaný je nedisciplinovaným vodičom s opakujúcim sa sklonom porušovať predpisy v cestnej premávke. Takémuto vyhodnoteniu jeho osoby zodpovedá aj súčasne prejednávaný trestný čin. Okresný súd v odôvodnení svojho napadnutého rozsudku uviedol nesprávny počet spáchaných priestupkov obžalovaného a v dôsledku takéhoto pochybenia podľa názoru krajského súdu obžalovanému uložil aj príliš mierny trest.

Odvolací súd zvyrazňuje, že obžalovaný porušením dôležitej povinnosti (§ 138 písm. h/ Tr. zák.) spôsobil dopravnú nehodu s vozidlom poškodených, v ktorom sa nachádzali tri osoby, z toho jedno maloleté dieťa. Zhodou okolností a náhody nedošlo pri predmetnej dopravnej nehode k fatálnym následkom na živote a zdraví poškodených, a to vzhľadom na prebiehajúcu rušnú dopravnú premávku. Je nepochybné, že obžalovaný už bol v minulosti priestupkovo riešený za obdobné konanie, pri ktorom taktiež spôsobil dopravnú nehodu, a preto podľa názoru krajského súdu bolo potrebné na jeho osobu vplývať prísnejším druhom a výmerou uloženého trestu. Vzhľadom na absenciu podaného odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného krajský súd zistené pochybenie v tomto smere nemohol zákonným spôsobom napraviť. Z tohto dôvodu sa nestotožnil ani s argumentmi obžalovaného týkajúcimi sa prísnej výmery či už podmieneného uloženia trestu odňatia slobody alebo trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu.

Výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť spôsobenú škodu, podľa názoru krajského súdu v celom rozsahu zodpovedá zneniu ustanovenia § 287 ods. 1 Tr. por., ako aj výsledkom vykonaného dokazovania.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajskému súdu nezostávalo nič iné, len odvolanie obžalovaného zamietnuť, a to postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.